

на да вика съ всичкѣтъ си силѣ: не видѣхте ли едно момиче и едно момче да минатъ тѣдѣва презъ коріѣтъ?

— Да, отговори бабата, въ това блато ся дави едно момче!

Германъ ся растрепера отъ главѣ до крака; но, за добръ честь, старата побърза да приложи:

— Има доста время отъ когато е станало това нѣщо; за въспоминаніе на това приключеніе вжтрѣ въ блатото бѣха забили единъ хубавъ кръсть; но, презъ едни нощи буйни бурѣ, злытъ духове го хвърлиха въ водѣтъ. Единтъ край още му ся вижда, е тамъ. Ако нѣкой бы ималъ злощастіето да ся спре тука нощеска, то нѣма съмнѣніе чи той не бы можилъ да излѣзе отъ това мѣсто преди да съмне. Напраздно бы ходилъ, ходилъ и пакъ ходилъ, той бы можилъ да ходи колкото ще въ коріѣтъ и пакъ да ся намѣрва всякога на ещцото мѣсто.

Въображеніето на земледѣлецътъ ся пораспали, и противъ воліѣтъ му, отъ това, което слушаше, и идеята за злощастіето което можѣше да ся случи и да ся оправдаѣтъ така увѣреніята на старѣтъ бабѣ, облада толкозъ силно умѣтъ му, щото той ся усѣти като замрѣзналъ по всичкото си тѣло. Въ отчаяніето си да получи други свѣдѣнія, той пакъ взе едни конѣтъ и пакъ почна да тича презъ коріѣтъ като вы-